

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl v hlavním líčení konaném v dne 12. ledna 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Jiřího Konečného, Ph.D. a Ing. Jiřího Kukučky **t a k t o :**

obžalovaný

J. B.,

nar. XXXXX ve XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t.č. ve výkonu vazby Vazební věznice Olomouc,

u z n á v á s e v i n n ý m ,

že dne 13. 6. 2011 v době kolem 15,30 hod. v obci Koryčany, okres Kroměříž, Zlínský kraj, v kuchyni rodinného domu na ulici XXXXX, kde přebýval u majitelky domu poškozené M. V., nar. XXXXX, po předchozí společné konzumaci alkoholu, v podnapilém stavu z důvodu hlasitého slovního projevu poškozené, který mu vadil, a na který nejdříve reagoval slovy „ať je ticho, že ji praští po tom rypáku“, na což poškozená stojící obličejem k lednici nereagovala a stále hlasitě nadávala, což vedlo obžalovaného k tomu, že přistoupil k sekretáři, u kterého otevřel jednu ze zásuvek, ze které výjmul dřevěnou paličku na maso, se kterou se přiblížil zezadu k poškozené a opakovanými údery vysoké intenzity směřující do týlní, levé

spánkově – temenní krajiny, případně i do obličejové části lebky v levé lícni krajině (kdy poranění a zlomeniny obličejové části lebky vlevo mohly vzniknout i intenzivními opakovanými údery pěstí obžalovaného, případně tím, že ji obžalovaný opakovaně narazil levou polovinou obličeje do desky stolu či jiné pevné podložky) udeřil poškozenou, kterou rovněž bodl kuchyňským nožem do zad, kdy jí tímto útokem způsobil mnohočetné tříštivé zlomeniny klenby lební v oblasti levé spánkové temenní krajiny s linií lomu pokračujícím do krajiny týlní, tříštivé zlomeniny spodiny lební v oblasti levé a střední lební jámy lební s linií lomu pokračujícího podél levého malého křídla kosti klínové směrem k tzv. Tureckému sedlu, rozsáhlé zlomeniny obličejové části lebky vlevo s odlomením okraje levé očnice s rozsáhlým zhmožděním měkkých pokrývek lebních a dále bodně řezné poranění vzniklé nejméně dvakrát opakovaným užitím bodně řezného nástroje pronikajícím do dutiny hrudní v délce 17 – 19 cm pod trnem 7. krčního obratle vlevo od středové roviny těla v šířce 3 cm a hloubkou bodného kanálu 10,5 cm probíhajícím v blízkosti levé boční plochy páteřního sloupce, čímž došlo k úplnému protěti podkoží, svalstva zad poplicnice a vniknutí bodně řezného nástroje do dutiny hrudní v oblasti 7. mezižebří s protětim levého dolního plicního laloku a hrudní srdečnice v celé šíři její sestupné části spojené s intenzivním krvácením do dutiny hrudní, kdy bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo rozzhmoždění mozku při mnohačetných tříštivých zlomeninách klenby a spodiny lební s konkurujícím druhým smrtelným poraněním, a to s prakticky úplným přetnutím hrudní srdečnice, když po několika hodinách po činu v úmyslu zahladit stopy poškozenou odtáhl ke vchodovým dveřím domu a zasunul hlavou dolů do vodovodní šachty, kterou zajistil železným poklopem, který zatřel vazelínou a pokryl novinami a kobercem, aby tak zabránil jak nálezu, tak i pachy z mrtvého rozkládajícího se těla poškozené, když posléze opakovaně interiér domu uklidil a vymyl, aby zahladil stopy násilí a odstranil krev, kterou bylo místo činu velmi silně potřísněno, přičemž vražedné nástroje (nůž a paličku na maso) a další věci potřísněné krví vyhodil do popelnice před domem, popř. spálil v kamnech a na dvoře domu,

t e d y : jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a čin spáchal zvlášť surovým způsobem,

č í m ž s p á c h a l

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 3 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **d v a c e t i (20) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné protialkoholní léčení v ústavní formě.**

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Krajské pobočce pro Zlínský kraj, Zarámí 160, Zlín, částku 1.229,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný J. B. žil společně s M. V., nar. XXXXX, v jejím rodinném domku v obci Koryčany na okrese Kroměříž, na ulici XXXXX. Vzájemně si vycházeli vstřícně, kdy poškozená se starala o domácnost a obžalovaný pomáhal s opravami domu. Bylo zjištěno, že oba požívali alkoholické nápoje, pod jejichž vlivem docházelo k neshodám, zejména pokud se poškozená hlasitě vulgárně projevovala. Kritického dne 13.6.2011 se obžalovaný kolem 11.00 hodin vrátil z Kyjova do Koryčan do domku poškozené, kde nejdříve v kuchyni a poté v obývacím pokoji pili jak tvrdý alkohol, tak i víno. Obžalovaný šel poté nakoupit a když se vrátil kolem 13.00 hodin, začali opětovně požívat alkoholické nápoje. Poškozená se poté, jak u ní bylo obvyklé pod vlivem alkoholu, začala hlasitěji projevovat, což nebylo obžalovanému příjemné – jak se sám vyjádřil – jakoby mu chtěla prasknout hlava, proto šel chvíli na vzduch na dvůr, kde se mu však hlava zatočila, proto se vrátil zpět. Původně měl namířeno do obývacího pokoje, ale šel do kuchyně, kde se nacházela i poškozená, která stále hlasitě křičela a nadávala. Poškozená stála zády k obžalovanému, který jí vytýkal, ať nekřičí, jinak že ji "praští po tom rypáku". Na to ale poškozená nereagovala, a proto obžalovaný v reakci na to přistoupil k sekretáři, který se nachází na druhé straně kuchyně, u kterého otevřel jednu ze zásuvek, ze které výjmul dřevěnou paličku na maso, se kterou se následně zezadu k poškozené přiblížil a opakovaně ji udeřil silou do tylní, levé spánkové – temenní krajiny a event. i do obličejové části lebky v levé lící krajině. Pokud jde o obličejovou část lebky, znalci připouštějí, že poranění a zlomeniny, které zjistili u poškozené v obličejové části lebky, nemusely vzniknout přímo údery paličkou, ale i intenzivními opakovanými údery pěstí, případně tím, že ji pachatel, t.j. obžalovaný, opakovaně narazil levou polovinu obličeje do desky stolu či jiné pevné podložky. Bylo rovněž zjištěno, že obžalovaný bodl poškozenou kuchyňským nožem do zad. Obžalovaný ve své první výpovědi popsal, že držel v ruce paličku na maso, se kterou se určitě rozmáchl, takže soud má za to, že první útok proti tělu poškozené byl právě veden tímto zraňujícím nástrojem. K této verzi se přiklánějí i soudní znalci. V důsledku těchto intenzivních opakujících se úderů a bodnutí nožem poškozená utrpěla mnohočetné tříštivé zlomeniny klenby lebky v oblasti levé spánkové temenní krajiny s linií lomu pokračující do krajiny tylní, tříštivé zlomeniny spodiny lebky v oblasti levé a střední lebky s linií lomu pokračující podél levého malého

křídla kosti klínové směrem k tzv. tureckému sedlu, rozsáhlé zlomeniny obličejové části lebky vlevo s odlomením okraje levé očníce a dále bodně řezné poranění pronikající do dutiny hrudní v délce 17 – 19 cm pod trnem 7. krčního obratle vlevo od středové roviny těla v šířce 3 cm a hloubkou bodného kanálu 10,5 cm pronikajícím v blízkosti levé boční plochy páteřního sloupce, čímž došlo k úplnému protěti podkoží, svalstva zad, poplicnice a vniknutí bodně řezného nástroje do dutiny hrudní v oblasti 7. mezižebří s protětim levého dolního plicního laloku a hrudní srdečnice spojené s intenzivním krvácením do dutiny hrudní. Bezprostřední příčinou smrti poškozené pak bylo rozmoždění mozku při mnohačetných tříštivých zlomeninách klenby a spodiny lební s konkurujícím druhým smrtelným poraněním, a to s prakticky úplným přetnutím hrudní srdečnice. Obžalovaný se po činu vzdálil z místa činu, kdy se vyspal na zahradě známého, a v ranních hodinách se vrátil na místo činu, kde ze zad poškozené vytáhl nůž a poškozenou poté spustil do vodovodní šachty v domě, kterou následně zajistil železným poklopem, který následně zatřel vazelínou, pokryl novinami a kobercem, aby zabránil nálezu těla poškozené a zamezil úniku pachu z mrtvého rozkládajícího se těla poškozené. Následně opakovaně intenzivně čistil, myl a uklízel interiér domu, aby zahladil veškeré stopy násilí a odstranil krev a vražedné nástroje, nůž a paličku na maso, a další věci potřísněné krví vyhodil do popelnice, popř. spálil v kamnech či na dvoře domu.

Obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že žil s poškozenou, i když ne intimně, a v podstatě spolu vycházeli. Na poškozené mu vadilo, že požívala v nadměrné míře alkoholické nápoje a poté se pořád rozcílovala, což u ní trvalo tak 3 hodiny, ale to už většinou nebyl doma nebo spal. Kritického dne, i když si není zcela jistý, zda to bylo 13.6.2011 v pondělí, kolem 11.00 hodin, možná 12.00 hodin, dojel na kole domů, s poškozenou si povídal, chvíli se dívali na televizi. Obžalovaný uvedl, že zpočátku bylo vše v klidu, pak začala poškozená poštekávat, což jí mohlo nějakou dobu vydržet. On na to někdy reagoval i tak, že se rozzlobil a rozbil např. láhev, která byla na stole, pak odjel na 2 – 3 hodiny, poškozená se uklidnila, přestala pít a byla normální. Připustil, že i kritického dne rozbil sklenku s alkoholem a pak šel pryč. Ráno se probudil u M. a jel zpátky. Automaticky u vstupních dveří dával klíč do zámku, kdy zjistil, že je odemčeno. Když se nějak točil v chodbě a najednou viděl poškozenou zase ležet, myslel si, že spadla, protože se jí to stalo v minulosti vícekrát, jednou dokonce volal sanitku, že měla rozbitou hlavu. Pak zjistil, že se s ní nedá pohnout. Chtěl jí odtáhnout na postel, ale nešlo to a v tom si všimnul, že mu v manipulaci s tělem vadil nůž. Pak neví, co ho to napadlo, nůž z ní vytáhl, oddělal koberec a pak ví, že ji do „toho“ dával. Pak dal zpátky poklop, koberec, ale poklop nedosedl, asi 5 cm trčel, proto to obcházel, když potřeboval, a až za 2 dny to dosedlo, ale to se mu zdálo, že to smrdí, tak poklop zamazal vazelínou, což bylo za 2 – 3 dny poté. Obžalovaný uvedl, že se to snažil v domě uklidit asi proto, že zvracel, že se mu dělá zle z krve. Proto vše uklidil. Za 2 dny zjistil, že jsou zastříkané dveře, proto to znovu poutíral. Nebyl schopen osvětlit, proč manipuloval s mrtvou, proč nezavolal pomoc či policii, když zjistil, že je mrtvá. Rozhodně popřel, že by poškozené ublížil s tím, že nikdy v životě žádnou ženu neuhodil a nikoho by neudeřil. Pokud by se tak stalo, tak i on by musel být celý od krve. Pokud jde o předmětnou paličku na maso, tak ta byla v šuplíku. Všechno, co posbíral na zemi, vyhodil do popelnice. Na zemi byly střepy, palička na maso a nějaké hadry. Obžalovaný uvedl, že nikomu nesdělil, co se poškozené stalo. Když se po ní ptali, tak řekl, že jela do Rakouska a že se má starat o barák a to samé také napsal na papír, který nechal na stolku. Nedovedl osvětlit, proč to učinil. Pokud jde o nůž, ten býval vždycky v příborníku. Používali ho na krájení chleba. Pak mohl někde zůstat položený. Poškozená ho pak měla v zádech a určitě ho musel vytáhnout. Má za to, že by všechny věci ze země vyhodil do popelnice, nemusel mezi nimi být ten nůž, protože vše, co je použitelné, schovává. K výslovnému dotazu soudu, zda poškozenou předtím, než odešel z domu, neuhodil, obžalovaný jen záporně zakýval hlavou, že nikoliv a k dotazu, zda poškozenou neohrožoval paličkou na maso uvedl, že těžko a že nožem ji také neohrožoval.

Vzhledem k tomu, že ve výpovědích obžalovaného z přípravného řízení a z hlavního líčení soud shledal rozpory, četl výpověď obžalovaného z přípravného řízení, předestřel mu rozpory a vyzval k jejich vysvětlení. Obžalovaný v přípravném řízení popisoval podrobněji, co se odehrálo 13.6.2011. Pokud jde o množství vypitého alkoholu, kdy uvedl, že kolem 11. hodiny začali s poškozenou pít, obžalovaný měl v sobě 1 litr tvrdého alkoholu, a to 0,5 l vodky a 0,5 l rumu a 2 l vína a to samé měla i poškozená, i když mohla vypít méně vína. Po 13. hodině začali znovu pít rum. Poté, kdy pod vlivem alkoholu začala poškozená ječet a obžalovanému z toho mohla prasknout hlava, šel chvílku na vzduch na dvůr, kde se mu hlava zatočila, proto šel zpátky, kdy původně měl namířeno do obýváku, ale dostal se do kuchyně, kde poškozená pořád řvala a nadávala. Proto jí řekl, ať je ticho, jinak že ji praští do rypáku. Ona ale stále nadávala něco o rumu. Obžalovaný vypověděl, že najednou otevřel šuplík v kuchyni, vytáhl z něj paličku na maso, kterou jí chtěl asi vyhrožovat. Neví, co chtěl dělat – najednou se určitě rozmáchl a pak neví. Neví, jestli ji praštil. Ráno se probudil na včelíně na zahradě v Blišicích, což je asi 2 km od bytu poškozené. Je to na zahradě svědka H.. Vrátil se do místa bydliště poškozené, u které bylo odemčeno. Šel dovnitř, kde byla fůra krve. Poškozená měla rozmlácenou hlavu a nůž v zádech. Ležela v kuchyni na zemi, hlavou k levému futru dveří na chodbu, ležela na břiše. Obžalovaný uvedl, že neví, co ho to napadlo a z jakého důvodu oddělal na chodbě koberec, otevřel poklop od vodoměru a poškozenou tam spustil hlavou dolů, neboť na její hlavu se nemohl dívat. Rychle zavřel poklop a vše zakryl kobercem. Dodal, že ještě předtím poškozené vytáhl nůž ze zad. Zjistil, že měl obě ruce od krve a pak začal uklízet. Poutíral celou podlahu, pak to udělal ještě jednou. Utíral krev, která byla na stěnách, na futrech, na lednici ve výšce do 130 cm, také na stole. Ten den to umýval dvakrát a ve středu 15.6.2011 vše umyl potřetí. Věci, které byly na zemi a od krve, naházel do popelnice, kdy se jednalo o polštář, nůž na chleba délky 30 cm, ostří délky 20 – 23 cm. Dále paličku na maso, která na jedné straně byla opatřena kovem s jehlami. Pak vyházel ručníky. Doznal, že vše uklízel proto, aby nikde nebyla krev, kdyby do domu někdo přišel. V úterý 14.6.2011 mu volal svědek H., aby k nim dojel, tak jel. Byla tam i přítelkyně H. – B.S.. Přespal u nich. Nic jim neříkal, o poškozené se bál mluvit. Dne 15.6.2011 se vrátil do Koryčan do bytu poškozené, koupil si víno, zamknul se zevnitř, pustil si televizi a začal přemýšlet, co udělal za kravinu. Pak prošel celý dům. Pak ho napadlo, že poškozená říkala, že její bratr je v nemocnici v Brně, tak ho napadlo říci, že jela za ním, kdyby se někdo na poškozenou ptal. Proto zlikvidoval její sváteční boty a šaty, vše dal do igelitové tašky a na kolo, aby to vypadalo, že odjela pryč. Její věci pak vyhodil do popelnice v Blišicích. Věděl, že v Koryčanech se vyváží popelnice v úterý, proto věci vyhodil v Blišicích. Jeho myšlenka byla – zbavit se všeho. Dodal, že ve středu ještě škvíry kolem deklu na šachtě vodoměru a rukojeť omazal vazelínou, aby tam nešel vzduch a nezačalo to smrdět. Ve čtvrtek se šel na místo činu podívat a nikdo tam nebyl. Pak jel opět za M., kde byl víkend od 18.6. do 19.6.2011. Do domu poškozené musel chodit kvůli psovi, kterého nakrmil a bavil se se sousedem, který se ptal, kde je poškozená a on mu řekl, že neví a soused mu řekl, že by to měl jít nahlásit. Obžalovaný proto šel na policii, řekl, že poškozená není doma, že ji pohřešuje. Doznal, že na policii říkal kravinu, že byl v Rakousku, ale neumí lhát – bál se, že se podřekne. Zapíral a až dalšímu policistovi řekl, kde se nachází tělo poškozené. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že poškozenou asi usmrtil, že si na to již nepamatuje. Rovněž pokud jde o osobní věci poškozené – peněženku, kde měla doklady, vyhodil do popelnice, kterou vyvezli popeláři. Obžalovaný uvedl, že si nevzpomíná, že by něco dával do kamen, byť mu bylo předestřeno, že byl pozitivní test na krev na rámu horních dveří kamen. Pokud byl dotazován na dobu, kdy mělo k věci dojít, tak uvedl, že se pravidelně dívá na seriál Ochránce, který je na Primě a vše se odehrálo po tomto seriálu. Když byl dotázán, co ho přimělo, že vzal paličku na maso, uvedl, že neví, že poškozená stále řvala a pak měl najednou paličku v pravé ruce. Ví, že se rozmáchl, neví kolikrát. Uvědomuje si pouze jedno rozmáchnutí,

ránu už ne. Rozmáchnutí popisoval tak, že ruku zvedl, když byl od poškozené 2 m až 1 m, rozmáchl se, když byl blíže ní – tak na 1,5 m, pak udělal ještě krok na vzdálenost 1 m. Poškozená k němu stála zády, řvala směrem k ledničce. Obžalovaný viděl její vlasy. Pak viděl jakoby všechno ve tmě. Pamatuje si, že paličku měl zvednutou v pravé ruce v úrovni očí. Pak se podíval dopředu a viděl poškozenou. Vypadá to tak, že poškozenou usmrtil a nemá k tomu co říct. Tuto svoji výpověď potvrdil obžalovaný při výslechu před soudcem dne 24.6.2011, který rozhodoval o jeho vzetí do vazby, kdy doznal, že se mu podobná věc již jednou stala, kdy byl rozčilený a ani nevěděl, jak někoho tluče. Když je napitý, je rozčilený a neví, co dělá. Trvá na tom, co už vypověděl na policii. M. ho musela hodně vytočit, když jí ublížil, neboť spolu měli kamarádský vztah. Musela ho vyprovokovat. Pokud jí to udělal, tak je hrozný vůl – nedovede si to představit.

K těmto svým výpovědím obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že mu „nepasuje“ datum 13.6.2011, které mu předestřeli asi na policii. Nějak mu to nepasuje, byť nedovedl blíže vysvětlit z jakých důvodů. Pokud byl dotazován na množství požitého alkoholu, který kombinoval, když v hlavním líčení uvedl, že nemůže kombinovat alkohol, uvedl, že pro soud to může být kombinace, pro něj ne. Pokud se vyjádřil k paličce na maso a k této části výpovědi, jak s ní manipuloval, pak uvedl, že co s ní dělal, to je pravda, byť následně uvedl, že ji vytáhl a rozbil s ní láhev. Nedovedl vysvětlit, proč na policii neuváděl, že by paličku na maso vytáhl z důvodu, aby rozbil láhev – snad z důvodu, že se ho na to nikdo neptal. Nedovedl tyto rozpory nijak osvětlit. Byl dotázán na nůž, který vytáhl z těla poškozené, jak s ním naložil, zda ho schoval, nebo vyhodil do popelnice, kdy uvedl, že ho asi vyhodil. Neví, co ho napadlo před soudem říkat, že možná někde bude. Ke své výpovědi, kterou učinil na policii, obžalovaný uvedl, že rozhodně nemohl nikoho v kuchyni praštit paličkou, neboť se jedná o malý prostor. Musel by poškozenou praštit seshora a to pořádně. Nechápe to.

V další výpovědi z přípravného řízení, která se konala s odstupem času až 30.11.2011, obžalovaný uvedl jen stručně, že poškozenou chtěl po nálezů uklidit do pokoje, když uviděl krev a nůž, který měla v zádech a asi ze strachu ji uklidil do kanálu. Má za to, že to nemohl udělat.

Soud poté v hlavním líčení vyslechl svědka M.H., který vypovídal shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že obžalovaného zná od jara 2011, oba jsou zedníci. Je mu známo, že obžalovaný bydlel u paní V.. Často si na ni stěžoval, že pije, ale obžalovaný pije také hodně. Pokud poškozená byla hodně opilá, tak šel obžalovaný spát k němu. Svědek si vybavil, že byl za obžalovaným u paní V. ve čtvrtek 9.6.2011, kdy viděl poškozenou, která mu nalávala víno. Poté byl za obžalovaným v sobotu – to už poškozenou neviděl. Byli s obžalovaným v obývacím pokoji, kde si zapálili, což mu přišlo divné, neboť u ní v domku se nesmělo kouřit, chodívali kouřit na dvůr. Svědek se proto obžalovaného ptal, kam jela a on mu odpověděl, že na nějaký sraz. Asi po týdnu se ptal svědek obžalovaného znovu na M., jestli už je doma, a on mu odpověděl, že se ještě nevrátila a svědek mu řekl, že by to měl jít nahlásit, že se jí třeba mohlo něco stát. Svědek uvedl, že od soboty do neděle u něj obžalovaný spal, byl střízlivý, a proto s tím svědek souhlasil. Když přišel obžalovaný v sobotu, tak byl okoupaný, měl přistřížené vousy. Chodíval ale poklidit psa. Družce svědka se to moc nelíbilo, protože to bylo každý den. Bylo to už divné a nepříjemné. Obžalovaný se ale choval normálně – nebyl nervózní, ani zamlklý. V hlavním líčení svědek dodal, že obžalovaný si u nich nechal nějaké věci, které si pak odvezla policie. Byly to nějaké tašky – svědek neví, co v nich bylo – nedíval se do nich.

Se souhlasem stran byla čtena výpověď svědkyně B.S., která uvedla jen stručně, že obžalovaného moc nezná, ten spíš chodil za jejím přítelem M.H.. Obžalovaný u nich

příležitostně přespal. Svědkyně uvedla, že nikdy nebyla u poškozené, u které obžalovaný bydlel, takže ji ani nezná. Týden předtím, než obžalovaného odvedla policie, tak u nich bydlel, byl normální – nebyl nervózní, nemluvil o nějaké hádce nebo napadení své bytné. Policii pak byly vydány nějaké věci, co si u nich nechal.

Soud dále provedl důkazy listinné, a to protokolem o ohledání místa činu, který je doložen přehlednou fotodokumentací a situačním plánkem. Ohledání místa činu bylo provedeno dne 22.6.2011 ve 22.00 hodin i za přítomnosti soudního znalce MUDr. Chromce. V protokole je podrobně popsán jednak dům, ale zejména chodba a šachta, ve které bylo nalezeno tělo poškozené, které následně bylo bezprostředně ohledáno soudním znalce, který se spoluznalcem následně zpracoval znalecký posudek, který stvrdil v hlavním líčení. Z madla poklopu byl sejmuto otisk pachové stopy a na dlažbě a v prostoru před kuchyňskými dveřmi rovněž biologické stopy. V protokole je podrobně popsána kuchyň, ve které byly zajištěny rovněž biologické stopy ve spoji podlahové krytiny v prostoru před židličkou, na umyvadle. Seznam stop je podrobně zachycen na č.l. 39. Dále byla zajištěna stopa věcná na stolku v obývacím pokoji, a to ručně psaná písemnost, která je k seznamu připojena a o které vypovídal obžalovaný s tím, že sepsal zprávu jakoby pro poškozenou, že dostal její zprávu, že nastupuje do Rakouska a že se jí nemůže dovolat, ať jej prozvoní. K této stopě obžalovaný doznal, že tento dopis napsal, aby zakryl nepřítomnost poškozené. Z fotodokumentace i ze situačního plánu, zejména místa činu, kterým byla kuchyně, se podává, že kuchyň není rozhodně tak malá – 1m x 1m, jak se snažil v hlavním líčení uvádět obžalovaný, ale cca 3 m x 4 m a lednice, která se nachází při vstupu napravo v rohu, je vzdálená od sekretáře, kde jsou zásuvky a ve kterých měla být uložena palička na maso a případně i nůž, přes celou kuchyň. Orgány Policie ČR dále 23.6.2011 provedly ohledání skládky odpadů v Nětčicích za účelem vyhledání předmětů doličných – možných vražedných nástrojů, kdy byly nalezeny jednak kuchyňský váleček, kuchyňský nůž a látka bílé barvy s tmavými skvrnami hnědočerné barvy, kdy tyto předměty byly zajištěny jako věcné důkazy. Z protokolu o vydání věcí obžalovaného se podává obsah tašek a igelitových pytlů, kdy se jednalo o věci, které si u svědka H. obžalovaný uschoval. Obžalovaný následně vydal své ošacení, které bylo podroběno znaleckému zkoumání. Dne 22.6.2011 ve večerních hodinách se obžalovaný podrobil prohlídce těla, kdy bylo zjištěno, že je výšky 180 cm, hmotnosti 75 kg. Na palcích jeho obou rukou byly zjištěny tenké řezné ranky částečně zhojené. Vše je zachyceno na přehledné fotodokumentaci. Z fotokopie televizního programu ze dne 13.6.2011 bylo zjištěno, že seriál Ochránce, o kterém vypovídal obžalovaný, byl promítnut dne 13.6.2011 od 14.20 do 15.20 hodin. Součástí spisu je rovněž mapa obce Koryčany se znázorněním domu poškozené.

Se souhlasem stran soud četl znalecký posudek z oboru kriminalistika odvětví biologie a genetiky, kdy ke zkoumání byly předloženy porovnávací biologické materiály, a to bukální stěr od obžalovaného a kost a tkáň z hrudní kosti poškozené V.. Tyto byly srovnávány se stopami zajištěnými při ohledání místa činu, věcí obžalovaného vydaných svědkyní S. a s věcmi zajištěnými při ohledání místa činu na skládce odpadů v k.ú. obce Nětčice a stopami zajištěnými z těla obžalovaného a s biologickým materiálem zajištěným při pitvě poškozeného a s ošacením, které vydal obžalovaný. Zkoumáním bylo zjištěno, že na některých stopách z místa činu byla prokázána přítomnost lidské krve. Stopy lidské krve nebyly zjištěny na věcných stopách zajištěných na skládce odpadu. Pokud jde o ošacení obžalovaného, pak na jeho kalhotách tmavomodré barvy byla prokázána přítomnost lidské krve pod lemem pravé přední kapsy, která obsahuje majoritní složku stanoveného genetického profilu, jež vykazuje individuální shodu s profilem DNA osoby stanoveným z tkáně a kosti označené "hrudní kost V., vražda Koryčany, 21". Zkoumáním lokality s další červenohnědou kapkou byla detekována přítomnost biologického materiálu nejméně 2 osob, z níž alespoň jedna je

mužského pohlaví. Porovnáním profilu DNA stanoveného z tohoto biologického materiálu s genetickými profily osob označenými "J. B." a "hrudní kost V., vražda Koryčany, 21", bylo zjištěno, že tyto dvě osoby spadají do skupiny $1,09 \times 10^{-4}\%$ osob v populaci, které se svým biologickým materiálem mohou podílet na vytvoření tohoto smíšeného profilu. Zkoumané stopy jsou zachyceny na přehledné barevné fotodokumentaci.

Soud v hlavním líčení výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který i za spoluznalce, se kterým provedl pitvu a následně zpracoval znalecký posudek, uvedl zcela shodně jako v písemně zpracovaném znaleckém posudku, že u poškozené M. V. zjistili pokročilé hnilobné změny celého těla a pokud jde o zranění, pak tříštivou zlomeninu klenby lební, v levé spánkově-temenní krajině, dvě drobné trhliny v tvrdé pleni mozkové polokoule, tříštivé zlomeniny spodiny lební v levé střední lební jámě s linií lomu pokračující podél levého malého křídla kosti klínové směrem ke středové rovině těla, zlomeniny obličejové části lebky vlevo s oblomením spodního okraje levé očnice, zhmoždění a prokrvácení měkkých pokrývek lebních a kůže hlavy tamtéž, na kůži týlní krajiny hlavy vícečetné tržně-zhmožděné rány, v krajině zad přibližně 17 – 19 cm pod trnem 7. krčního obratle a 1 – 4 cm vlevo od středové roviny těla bodno-řeznou ránu délky přibližně 3 cm, s bodným kanálem délky minimálně 10,5 cm, pronikající podkožím a svalstvem zad přes poplicnici do hrudní dutiny, pokračující 7. mezižebřím a dále vnitřní plochou dolního laloku levé plíce levou zevní plochou páteřního sloupce a protínající celou tloušťku stěny hrudní srdečnice. Dále byla zjištěna v pravé střední klíčkové čáře zlomenina 5. a 6. žebra a v levé střední klíčkové čáře zlomenina 3. – 6. žebra a nářez těla 7. a 8. hrudního obratle. Bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo rozzhmoždění mozku při mnohočetných tříštivých zlomeninách klenby a spodiny lební v souvislosti s napadením druhou osobou. Za tzv. konkurující příčinu smrti znalci označili prakticky úplné přetrnutí hrudní srdečnice v průběhu bodného kanálu bodno-řezné rány zad, způsobené ostrým břitem řezného nástroje s následnou nevyhnutelnou smrtící krevní ztrátou, rovněž v souvislosti s hostilním jednáním druhé osoby. Podle znalců jde o smrt násilnou, která je v přímé příčinné a časové souvislosti s kombinovaným napadením poškozené opakovanými údery tupým předmětem do levé spánkově-temenní a týlní krajiny hlavy a s bodno-řezným poraněním zad i orgánů dutiny hrudní hrotnatou čepelí bodno-řezného nástroje, a to zhruba 5 a více dnů před nálezem jejího těla, což znalci dovodili podle známek posmrtné ztuhlosti a dalších okolností popsanych v závěrech znaleckého posudku. Dle znalců zranění na hlavně poškozené svědčí pro opakované údery tupým předmětem do poraněných partií hlavy. Pro vysokou intenzitu působícího násilí svědčí tříštivé zlomeniny klenby a spodiny lební, jakož i zlomeniny obličejové části lebky v levé lícní krajině. Úlomky lebečních kostí na dvou místech protrhly tvrdou plenu mozkovou. Vznik předmětných poranění mozkové části lebky je dle znalců dobře vysvětlitelný opakovanými velmi razantními údery pachatele do hlavy zemřelé tupou rovnou plochou paličky na maso, tedy mechanismem, který obviněný uváděl v protokolu o výslechu. Poranění měkkých tkání i zlomeniny obličejové části lebky mohly vzniknout dle znalců stejným mechanismem, případně i intenzivními opakovanými údery pěstí do poraněné krajiny, případně i opakovanými nárazy levou polovinou obličeje do desky stolu či do jiné pevné podložky, přičemž takové nárazy by musely být potencovány aktivním konáním druhé osoby, např. uchopením hlavy zemřelé a jejím naražením na podložku. Bodno-řezné poranění zad a orgánů dutiny hrudní bylo dle znalců způsobeno ostrou čepelí bodno-řezného nástroje, který pronikl do levé pohrudniční dutiny poblíž páteře s úhlovou odchylkou zhruba 45 stupňů od roviny proložené oběma lopatkami, přičemž bodno-řezná rána kůže zad dosahuje délky zhruba 3 cm a délka bodného kanálu 10,5 cm. Nárazy levé zevní plochy těla 7. a 8. hrudního obratle svědčí pro skutečnost, že nůž byl do těla zemřelé minimálně dvakrát zaražen, aniž by byl zcela vysunut z rány. Zlomeniny žeber ve středních klíčkových čarách oboustranně vznikly zevním mechanickým násilím vysoké intenzity působícím na hrudní koš v

předozadním směru, tedy jeho smáčknutím proti pevné podložce. Dle znalců se tak pravděpodobně stalo po nakleknutí pachatele na záda poškozené a přitlačení trupu k zemi. Nevyloučili však, že ke vzniku zlomenin mohlo dojít při následné manipulaci s tělem zemřelého, kdy se ho pachatel snažil vměstnat do malého prostoru vodovodní šachty. Vzhledem k charakteru zjištěných poranění znalci usoudili, že během napadení byla poškozená k pachateli přivrácena převážně zády či svým levým bokem. Pokud jde o bolestivost vzniklých poranění, tak jejich intenzita je individuální. V posuzovaném případě lze za situace, kdyby k útoku proti hlavě došlo v úvodní fázi útoku, což znalci považují za pravděpodobnější, pak by důvodně předpokládali velmi rychlý nástup bezvědomí, který by vnímání bolesti co do intenzity i délky značně omezil, až eliminoval. Při téměř úplném přetrnutí srdečnice by takto k závažné poruše vědomí došlo v průběhu několika málo desítek vteřin. V hlavním líčení znalec doplnil, že pokud jde o postavení útočnicka a poškozené, tak je otázkou, zda útočník držel nástroj nadhmatem či podhmatem. Je možné a velmi pravděpodobné, že poškozená mohla být v době útoku předkloněná třeba u stolu nebo sedící. Z charakteru poranění vysvětluje, že útok nožem musel být veden velmi vysokou intenzitou, neboť byly poraněny obratle v bočních plochách, tzn. kost a nůž musel být vražen do dutiny hrudní velkou silou. Ve znaleckém posudku spoluznalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie chemickým vyšetřením vzorku krve poškozené stanovil 2,33 g/kg etanolu, kdy se jedná o těžkou alkoholovou opilost. Znalec v hlavním líčení zdůraznil, že k hodnotě alkoholu v krvi poškozené je třeba přistupovat orientačně, když nemalá část alkoholu může vzniknout novotvorbou v organismu při hnilobě. Pokusy bylo zjištěno, že tento rozdíl může dělat až 1 promile, takže skutečná hladina alkoholu v krvi poškozené v okamžiku, kdy došlo k jejímu napadení, mohla být výrazně nižší.

Soud v hlavním líčení vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který v přípravném řízení podrobil obžalovaného znaleckému zkoumání. Znalec v hlavním líčení stvrdil závěry, které uvedl ve znaleckém posudku s tím, že obžalovaný B. vykazuje rysy a projevy duševní poruchy – syndromu škodlivého užívání alkoholu s některými rysy a projevy závislosti na něm. Má ve vztahu k užívání alkoholu narušenou sebekontrolu a sebeovládání, vykazuje vysokou toleranci k jeho účinkům, projevují se sociální negativní důsledky zneužívání alkoholu na kvalitu jeho života. Déledobější zneužívání alkoholu a prostá alkoholová intoxikace orientačně středního až těžkého stupně v předmětné době pak vysvětlují realizaci předmětného jednání. Znalec konstatuje, že alkohol a jeho účinky podnítily a vyprovokovaly u obžalovaného realizaci agresivního jednání a vyloučil, že by se obžalovaný dopustil trestné činnosti z chorobné motivace. Schopnost obžalovaného zdržet se požívání alkoholu byla v předmětné době zachována, když obžalovaný má zkušenosti s alkoholem, je si schopen uvědomit, že se pod jeho vlivem může chovat nestandardně a v době realizace předmětné trestné činnosti se nacházel ve stavu orientačně střední a těžké prosté opilosti v důsledku které, dle znalce, jeho rozpoznávací a zejména ovládací schopnosti byly podstatně sniženy, avšak toto snížení si obžalovaný přivodil vlastním přičiněním. Protože obžalovaný dlouhodoběji zneužíval alkohol a trvalá naprostá abstinence může významně snížit a minimalizovat riziko recidivy trestné činnosti, navrhl znalec uložení ochranného protialkoholního léčení v ústavní formě, neboť pokud by se obžalovaný v budoucnu léčbě nepodrobil, nebyl by motivován k dlouhodobé a systematické protialkoholní léčbě, když chybí jeho náhled na zneužívání alkoholu. I z toho důvodu, že prognóza resocializace obžalovaného je v zásadní míře odvislá od toho, zda-li bude či nebude v budoucnu od alkoholu plně a trvale abstinovat, neboť alkohol má na jeho jednání a kvalitu fungování v životě jednoznačně negativní vliv, zvyšuje riziko realizace disfunkčního chování. Znalec v hlavním líčení dodal, že prognosticky nepříznivým faktorem je, že obžalovaný je nekritický k tomu, jakým způsobem alkohol negativně ovlivnil jeho život, což je samozřejmě fakt, který jej vedl k tomu, že doporučil uložení ochranného

lечения. Má za to, že ambulantní forma by nestačila, neboť ústavní forma umožňuje každodenní 24 hodinový kontakt s pacientem a skýtá větší šance na to, že výsledek bude pozitivní.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie rovněž v hlavním líčení stvrdil závěry zpracovaného znaleckého posudku, kdy k osobě obžalovaného uvedl, že jeho osobnost spadá do širší normy populace a v posledním období dochází vlivem nadměrné konzumace alkoholu k postupné degradaci osobnosti. To se projevuje oslabováním schopností, sníženým sebevědomím, zhoršeným fungováním, dysforickými pocity, při prozatímním zachování pracovních a dalších návyků. Další vývoj osobnosti pak závisí na užívání, případně abstinenci od alkoholu. Rozumové schopnosti obžalovaného spadají do pásma průměru populace – aktuálně nevykazují známky narušení. Obecně je tedy schopnost obžalovaného správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, zachována. Pokud má na vyšetřovanou událost tzv. alkoholové okno, pak je to vlivem celodenní, i v rámci jeho návyků nadměrné, konzumace alkoholu. Hodnotová orientace obžalovaného je konvenční, do popředí staví pracovní dovednosti, od kterých odvíjí své sebevědomí. U obžalovaného nezjistil sklony k trestnému jednání. Jeho dosavadní kriminální anamnéza ukazuje spíše na benevolentní pojetí společenských norem, než na primárně protispolečenské či násilné jednání. Vyšetřovaná událost se svou intenzitou vymyká jeho typickému nastavení. Neshledal u obžalovaného obecné sklony k agresivnímu jednání. Propuknutí agrese v projednávaném případě souvisí do značné míry s konzumací alkoholu. Resocializace ve smyslu cíleného působení na vybudování prosociálních návyků u obžalovaného není nutná. Jeho osobnostní struktura, dosavadní kariéra i rodinné zázemí je příznivé. Nezbytnou podmínkou pro zabránění další osobnostní degradace a neschopnosti vést uspokojivý život je abstinence od alkoholu. Cílené působení tímto směrem bude důležité zejména v období kolem ukončování případného dlouholetého výkonu trestu. U obžalovaného zjistil výskyt abúzu alkoholu, bez vybudovaného subjektivního náhledu. V hlavním líčení znalec doplnil, že byť u obžalovaného nezjistil agresivní sklony, násilný trestný čin by byl v rozporu s osobnostními rysy obžalovaného z předcházejících několika let před posledními událostmi. Postupnou alkoholovou degradací, žití v podmínkách, které nebyly nijak stabilní, opilost středně těžká až těžká a míra frustrace z neustálého křiku poškozené, mohla obžalovaného vést k odbrždění. Znalec to vidí jako narůstající sklony během posledních měsíců.

Soud provedl důkazy osobními materiály obžalovaného, kdy z místa bydliště nebylo k jeho osobě sděleno negativních poznatků, resp. pouze stručně, že nebyl projednáván pro přestupek. V opise z rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti soudně trestán, avšak v žádném případě se nejednalo o násilnou trestnou činnost a byly mu uloženy výchovné podmíněné tresty odnětí svobody. Soud považuje za vhodné zmínit poslední odsouzení vyslovené rozhodnutím Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 11.11.2006, sp.zn. 13T 642/2006, které se týká trestné činnosti spáchané v souvislosti s požitím alkoholu, resp. řízení pod vlivem alkoholických nápojů.

Vzhledem k tomu, že státní zástupce a obžalovaný neměli další důkazní návrhy a z provedení dokazování nevyplývala potřeba dokazování v žádném směru doplnit, má soud za to, že postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, kdy zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Následně provedené důkazy hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech. Po provedení dokazování soud dospěl k závěru o vině obžalovaného. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, zde je třeba zmínit, že obžalovaný při své první výpovědi na policii, kterou učinil za přítomnosti své obhájkyň, i následujícího dne před soudcem doznal, že byl vyprovokován křikem poškozené v podnapilosti, která byla přítomná u nich obou, vzal

paličku na maso, se kterou přišel k poškozené zezadu a s touto se napřáhnul, kdy viděl hlavu poškozené. Pak si nepamatuje, co se stalo, probudil se na zahradě u známého a až poté se vrátil na místo činu. O této podstatné okolnosti, že chtěl ublížit poškozené a vzal paličku na maso, se kterou se napřáhnul, v okamžiku, kdy stál blízko u poškozené a viděl její hlavu, obžalovaný nevyprávěl v hlavním líčení. Svoji obhajobu upravil tak, že paličkou na maso chtěl rozbít sklenici s alkoholem. Uvedl, že rozhodně se nemohl rozmáchnout proti poškozené, protože se nacházeli v kuchyni, která je velmi malá. Po předstření tohoto zásadního rozporu ve výpovědích, obžalovaný setrval na nově uplatněné obhajobě, že pokud měl otevřít šuplík v kuchyni, do kterého sáhl a vzal paličku na maso, tak tou chtěl asi rozbít láhev, což obvykle s paličkou na maso dělával. Doznal však, že paličku na maso ze šuplíku vytáhl. Rozhodně popřel, že by se s ní napřáhoval vůči poškozené nebo že by se s ní vůbec rozmáchoval. Nedovedl vysvětlit, proč na policii vypovídal jiným způsobem a již zde neuvedl tvrzení, že paličkou na maso chtěl rozbít láhev s alkoholem. Nicméně ve všech stádiích trestního řízení obžalovaný shodně popisuje okolnosti spíše dne 13.6.2011, jak uvedl v přípravném řízení, když v hlavním líčení nebyl schopen uvést okolnosti, proč by k této události mělo dojít jiný den s tím, že kolem 11.00 hodin přijel do domku k poškozené, se kterou bydlel, začali popíjet alkohol. Pokud obžalovaný uvedl, že vypili velké množství tvrdého alkoholu i řádově litry vína a jak on, tak poškozená byli podnapilí, pak soud s ohledem na závěry soudního znalce, které uvedl v hlavním líčení, konstatuje, že poškozená nemusela být natolik podnapilá, jak se snaží uvádět obžalovaný, když byť při pitvě bylo v její krvi zjištěno 2,33 g/kg alkoholu, a znalec v hlavním líčení uvedl, že nemalá část alkoholu mohla vzniknout novotvorbou organismu při hnilobě a dle pokusu tento rozdíl může činit až 1 promile, takže skutečná hladina alkoholu v těle poškozené v okamžiku, kdy došlo k jejímu napadení, mohla být výrazně nižší, propočtem by to bylo 1,33 g/kg alkoholu. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že podnětem k násilnému jednání vůči poškozené mohl být její hlasitý slovní projev, který nebyl schopen obžalovaný blíže specifikovat v tom směru vůči komu, či čemu mělo rozčilení a nadávky poškozené směřovat. Nelze vyloučit s ohledem na časté zneužívání alkoholických nápojů samotným obžalovaným, jak doznal sám obžalovaný i zjistili znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, že nadávky poškozené mohly směřovat přímo vůči obžalovanému, kterému mohla vyčítat zneužívání alkoholických nápojů. Tento závěr však nebyl objektivními důkazy podložen. Soud k němu však dospěl na základě dalšího jednání obžalovaného, který by neměl důvod se rozčílit a agresivně jednat vůči poškozené, pokud by se výčitky a hlasité nadávky netýkaly přímo jeho osoby. Obžalovaný doznal, že v době, kdy shlédl seriál Ochránce, který končil v televizi v 15.20 hodin, poškozená stále křičela a nadávala, z čehož ho bolela hlava, proto šel chvíli na dvůr, ale zde se mu zamotala hlava nepochybně pod vlivem velkého množství vypitého alkoholu, proto se vrátil zpátky, chtěl jít do obývacího pokoje, ale vstoupil do kuchyně, kde se nacházela poškozená. V přípravném řízení obžalovaný velmi podrobně popsal, co se následně v kuchyni, t.j. místě činu, stalo. Uvedl, že poškozená byla obrácena směrem k lednici, kdy tato je umístěna v rohu vpravo od dveří vedoucích do kuchyně, takže pokud obžalovaný těmito dveřmi do kuchyně vstoupil a opětovně vyčetl poškozené, ať je ticho, jinak „jí praští po tom rypáku“, na což poškozená, v té době stojící obličejem k lednici, nereagovala a pokračovala v nadávkách, pak obžalovaný přistoupil k sekretáři stojícímu na druhé straně kuchyně – dle situačního plánu od stojící poškozené nejméně 3 m, otevřel levou zásuvku, ze které výjmul zde uloženou paličku na maso a jak dozrává obžalovaný v přípravném řízení – s touto se přibližoval na vzdálenost 1,5 – 1 m k poškozené, paličkou se rozmáchnul, kdy popisuje, že si vzpomíná, že paličku měl ve výši očí a viděl hlavu poškozené. Pokud obžalovaný v další části své výpovědi nepopisuje, co se stalo, může tak být z důvodu okénka v důsledku středně těžké až těžké opilosti anebo z důvodu, že chce zamlčet, jak hrůzného a závažného násilného jednání se vůči poškozené dopustil. Obžalovaný poté, kdy z místa činu odjel, vyspal se a v ranních hodinách se na místo činu vrátil,

našel zde zemřelou poškozenou, která měla v zadní části hrudníku hluboko zarýt nůž, tento vytáhl a poškozenou v podstatě okamžitě uklidil do vodovodní šachty v chodbě domu a následně téhož dne opakovaně odstraňoval veškeré stopy činu – stopy krve, věcné stopy, když v přípravném řízení doznal, že jak nůž, tak paličku na maso vyhodil do popelnice, případně i další ošacení, které obsahovalo stopy krve, případně toto páčil buď na zahradě nebo i v kamnech, jak se podává ze stop krve na víku kamen. Čin po nález mrtvé neoznámil orgánům Policie ČR, jak by učinil nepochybně každý jiný občan, či jí nepřivolal pomoc, pokud by bezprostředně nezjistil, že je mrtvá, což je však pochybné, neboť to musel vidět na první pohled, když poškozená měla v zádech zabodnutý nůž a měla zcela rozbitou hlavu a kosti lebky. Tyto okolnosti svědčí pro závěr, že obžalovaný je pachatelem, který zahlazoval stopy svého jednání, aby čin zůstal neodhalen. Obžalovaný nebyl schopen žádným způsobem, a již vůbec ne hodnověrným, vysvětlit, proč si počínal na místě činu po nález poškozené tak, jak si počínal, že ukrýval stopy systematicky, promyšleně, odklízěl vražené nástroje, které hodil do popelnice, když věděl, že téhož dne se popelnice vyváží a nebudou moci být nalezeny, kdy i doznal, že některé věci páčil na zahradě s odůvodněním, že je nemohl pálit v kamnech, neboť by z typu a vůně kouře mohli sousedé poznat, co pálí. Jedná se o zcela promyšlené rozumové reakce obžalovaného, které by nečinil, pokud by nebyl skutečným pachatelem. O tom svědčí rovněž další jednání obžalovaného, který pár dní po činu, kdy se jednalo o letní měsíce a tělo poškozené uložené ve vodovodní šachtě začalo vlivem hnilobných změn cítit, postupoval tak, že vazelínou natřel otvory šachty, aby zamezil úniku těchto pachů a opět tak činil z důvodu, aby tělo poškozené nebylo nalezeno a pachatel nebyl odhalen. Tak by si obžalovaný rozhodně nepočínal, kdyby sám nebyl pachatelem činu, neboť neměl důvod zahlazovat stopy po někom jiném, když bylo prokázáno, že v domě poškozené po dobu několika měsíců bydlel s poškozenou pouze obžalovaný. Nebylo zjištěno, že by kdokoliv jiný měl důvod násilným způsobem napadnout poškozenou, a to ještě v době, kdy se v domě nacházel pouze obžalovaný, který doznal, že jej iritovala svým jednáním a že se proti její vlasaté části hlavy napřáhl paličkou. Tento závěr potvrzuje rovněž tvrzení obžalovaného, že se snažil připravit na možné dotazy z řad sousedů a známých, kde se poškozená nachází, že tato odjela, proto odklidil z domu i její sváteční ošacení a boty a napsal vlastní rukou dopis, který byl nalezen v obývacím pokoji na stole při ohledání místa činu, ze kterého mělo vyplývat, že sám poškozenou postrádá a žádá ji, aby se mu telefonicky ozvala. Soud nemá na základě těchto důkazů žádné pochybnosti o tom, že jednání popsané ve výrokové části rozsudku spáchal právě obžalovaný, kdy motivem jeho jednání byly nadávky poškozené, které jej iritovaly a vyprovokovaly u něj pod vlivem velkého množství požitého alkoholu agresivní jednání, což není v rozporu s jeho osobnostními rysy v řádově několika posledních měsících, jak se dokládá ze závěrů soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Ze závěru soudních znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství bylo zjištěno, že poškozená byla pravděpodobně nejdříve pachatelem napadena paličkou na maso, což by korespondovalo i s výpovědí obžalovaného, že nejdříve se přiblížil k poškozené s paličkou na maso, kterou se napřáhl. Dle znalců tuto několikrát udeřil násilím vysoké intenzity do tylní a levé spánkově-temenní krajiny, přičemž je možné, že tyto úder směřovaly i do obličejové části lebky v levé lící krajině. Dle znalců poranění a zlomeniny obličejové části lebky mohly vzniknout i intenzivními opakovanými údery pěstí ze strany útočnicka, tj. obžalovaného, případně i tím, že poškozenou obžalovaný opakovaně narazil levou polovinou obličeje do desky stolu, či jiné pevné podložky. Soud má na základě provedených důkazů za to, že obžalovaný bezprostředně krátce po sobě jdoucími mnoha údery udeřil mnohem nižší subtilní poškozenou do tylní krajiny, kdy poškozená k němu stála zády, resp. do levé spánkově-temenní krajiny, kdy se možná po prvním úderu mohla ještě snažit poškozená k útočnickovi otočit. Dle závěru soudních znalců mohly další údery paličkou na maso směřovat již do na zemi ležící poškozené, případně pokud již poškozená po prvním útoku ležela na zemi, což by znalci připouštěli, obžalovaný ji mohl napadnout intenzivními opakovanými

úderu pěstí do obličejové části hlavy, případně jí hlavou opakovaně udeřit do pevné podložky, tj. podlahy. Není pochyb o tom, že po tomto brutálním útoku ležela poškozená v bezvědomí s rozbitou lebkou na zemi, nicméně ani to obžalovaného nevedlo k tomu, aby od svého násilného jednání upustil. Naopak musel upustit nebo položit paličku na maso a chopit se dalšího vražedného nástroje, a to kuchyňského nože, kterým bodl poškozenou do zad, a to s velkou razancí, neboť došlo k nářezu zevní plochy hrudního obratle, což svědčí i pro to, že nůž byl do těla poškozené zaražen minimálně dvakrát, aniž by byl zcela vysunut z rány, v důsledku čehož došlo k protěti levého dolního plicního laloku a hrudní srdečnice spojené s intenzivním krvácením do dutiny hrudní. Bezprostřední příčinou smrti poškozené pak bylo rozmoždění mozku při mnohačetných tříštivých zlomeninách klenby a spodiny lební s konkurujícím druhým smrtelným poraněním, a to s prakticky úplným přetnutím hrudní srdečnice. Pokud obžalovaný v průběhu hlavního líčení změnil svoji výpověď, kdy popřel, že by se rozmáchl s paličkou směrem k poškozené, nebyl schopen změny ve svých výpovědích jakkoliv vysvětlit. Z jeho postoje před soudem je patrné, že neprojevil sebemenší lítost nad svým jednáním, nad smrtí poškozené, což potvrzují i výpovědi svědků H. a S., u kterých obžalovaný pár dní po činu pobýval a kteří shodně uvedli, že na ně působil normálně, byl klidný, vyrovnaný. Závěr soudu o vině obžalovaného potvrzují rovněž závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, kdy na kalhotách obžalovaného byl zajištěn biologický materiál – červenohnědá kapka, ve které byla detekována přítomnost biologického materiálu nejméně dvou osob, a to obžalovaného a poškozené.

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku naplnil po všech stránkách znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, když poškozenou M. V., nar. XXXXX, dne 13.6.2011 v době kolem 15.30 hodin v obci Koryčany v kuchyni rodinného domku v ulici XXXXX usmrtil mechanismem pospaným ve výrokové části rozsudku. Oproti obžalobě, která jednání obžalovaného kvalifikovala dle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, soud jednání obžalovaného posoudil jako vraždu spáchanou s rozmyslem dle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Rozmysl je kvalifikovaná forma úmyslu v tom smyslu, že pachatel si patřičně zváží své jednání a na základě takového svého subjektivního přístupu jiného úmyslně usmrtí. Spáchání trestného činu s rozmyslem je na straně jedné nutné odlišit od jednání v náhlém hnutí mysli, zejména od afektu a podobných stavů, přičemž však může jít i o velmi krátkou úvahu, při níž pachatel jedná uváženě, ale nikoliv po předchozím uvážení. Jedná-li pachatel s rozmyslem, zvážil zásadní okolnosti svého předpokládaného jednání jak z hledisek svědčících pro úmyslné usmrcení jiného, tak i proti němu, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu. Rozmysl je ve smyslu trestního zákoníku méně intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním, které směřuje k úmyslnému usmrcení jiného, než předchozí uvážení. Je tak vlastně rozlišovacím momentem mezi vraždou prostou dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a premeditativní vraždou dle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Rozmysl zahrnuje podstatné prvky úmyslného usmrcení jiného, ale nevyžaduje nějaké detailní či podrobné zvážení činu, ani prvky jeho naplánování. Rozmyslem se rozumí i krátká úvaha pachatele, což v daném případě nepochybně prokázáno bylo, když obžalovanému byl nepříjemný hlasitý projev poškozené, což jí vytýkal, snažil se to řešit tím, že vyšel na dvůr domu, kde se mu však zamotala hlava, proto se vrátil, ale nikoliv do obývacího pokoje, jak zamýšlel, ale za poškozenou, která se nacházela v kuchyni. Zde jí opětovně slovně vyzval "ať je ticho, jinak že ji praští do toho rypáku", z čehož již lze dovozovat úmysl obžalovaného zabránit poškozené v hlasitém projevu i násilným způsobem. Pokud poškozená na jeho výzvu nereagovala, obžalovaný nikoliv v náhlém hnutí mysli či v afektu, ale po byť krátkém uvážení, přešel kuchyň k sekretáři, kde musel učinit další úkon vyžadující racionální jednání –

otevřít zásuvku, vytáhnout z něj zraňující nástroj – paličku na maso. Soud je přesvědčen, že již v okamžiku, kdy k sekretáři přicházel, věděl z jakého důvodu a co v něm hledá a co s paličkou na maso hodlá udělat. Ani v daném okamžiku jednání obžalovaného nezastavilo od realizace již pojatého úmyslu, kdy přistoupil ze zadu k poškozené a bez jakéhokoliv upozornění ji opakovaně udeřil tímto zraňujícím předmětem do hlavy. Poškozená neměla sebemenší možnost obrany, byla napadena zákeřně ze zadu. Soud v tomto jednání obžalovaného spatřuje rozmysl, když musel učinit několik kroků k tomu, aby přešel kuchyň, přešel k sekretáři a otevřel zásuvku, kde byla uložena palička na maso, pro kterou šel již v okamžiku, když do kuchyně vstupoval (viz. obdobně rozsudek zdejšího soudu sp.zn. 61T 20/2010 ze dne 22.11.2010 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16.2.2011 sp.zn. 2To 11/2010, kdy pachatel se snažil probudit poškozenou, vyzval ji, že pokud tak neučiní, že ji uskrtní a poté se natáhl na noční stolek pro škrtilo a poškozenou uskrtil, kdy v tomto případě rozmysl pachatele dosahoval kratšího trvání a provedl méně úkonů, než tomu bylo v případě obžalovaného B.). Ve smyslu § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako spáchanou zvlášť surovým způsobem, za který trestní zákoník považuje vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Zákoník nevyžaduje, aby tento útok zároveň vyvolával zvýšenou trýzeň poškozeného. Může k němu dojít i v případě, kdy oběť je již v počátku útoku v bezvědomí, což mohlo být v nyní projednávaném případě, kdy poškozená po prvním či dalším úderu paličkou do hlavy, které způsobily zlomeniny kosti lebky, jak sdělil soudní znalec, mohla upadnout do bezvědomí. Jako zvlášť surový je možný označit útok vyznačující se extrémně vysokou intenzitou, výraznou brutalitou, který je provázený užitím většího počtu nástrojů nebo mechanismů. Obžalovaný se nespokojil s tím, že poškozenou napadl do různých částí hlavy intenzivními opakovanými údery paličkou na maso, ale poté, kdy už byla zcela bezbranná, ležící v bezvědomí, ji napadl kuchyňským nožem, který jí bodl do zad a byť byl zjištěn jeden bodný kanál, znalci zjistili, že pachatel nožem zaútočil dvakrát, když jej nevytáhl z rány úplně a zatlačil jej do těla poškozené opětovně, což nepochybně svědčí o brutalitě jednání obžalovaného. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl svým jednáním usmrtit poškozenou s vědomím použití více zraňujících nástrojů a vysokou mírou brutality, tj. zvlášť surovým způsobem. Oproti obžalobě soud z výrokové části rozsudku vypustil, že obžalovaný poškozené způsobil zlomeniny žeber, když dle závěru soudních znalců tato zranění mohla vzniknout až po smrti poškozené, když obžalovaný s tělem poškozené nakládal a ukrýval je ve vodovodní šachtě.

Při stanovení druhu a výměry trestu, který je nutné obžalovanému za jeho nezákonné jednání, kterým byl tímto rozsudkem uznán vinným, uložit, soud ve smyslu § 38 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu a poměrům pachatele. Dle § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku soud přihlédl k povaze závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy, k jeho chování po činu, k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. K osobě obžalovaného soud zjistil, že vzhledem k předchozím odsouzením se v podstatě na něj hledí jako na osobu, která nebyla soudně trestána a ani v místě bydliště projednávána pro přestupek. Nicméně v neprospěch obžalovaného svědčí, že se sám svou vinou oddával nadměrnému zneužívání alkoholických nápojů, což byla i jedna, ne-li hlavní, z příčin nezvládnání krizových zátěžových situací. Dílem na straně druhé soud zohlednil, že se na vyvolání agresivní reakce obžalovaného mohla podílet poškozená svými nadávkami, nicméně tato okolnost samozřejmě neměla vést k

jakémukoliv násilnému jednání a už vůbec ne k takovému, k jakému se uchýlil obžalovaný. Soud rozhodně nemůže označit obžalovaného jako osobu spolupracující s orgány činnými v trestním řízení, když čin neoznámí a nedoznal. Pokud se dostavil na policii, byl tak v podstatě k tomuto kroku dohnán častěji se opakujícími dotazy z řad známých a sousedů, kde se nachází poškozená a pokud se dostavil na policii, tak pouze oznámit, že poškozenou pohřešuje. Z projevu a postoje obžalovaného před soudem rozhodně nebylo patrné, že by projevil lítost nejen nad svým jednáním a již vůbec ne nad smrtí poškozené. Před soudem vystupoval suverénně bez projevu lítosti. Tak jednal obžalovaný i po činu, jak dokládají výpovědi svědků, kteří na něm nepozorovali sebemenší známky neklidu. Obžalovaný po činu jednal uváženě, chladnokrevně. Během několika dnů postupně odstraňoval veškeré stopy – vražedné nástroje, tělo poškozené a činil další kroky k tomu, aby čin nebyl odhalen. Obžalovaný se dopustil zákeřného útoku zezadu, vůči ženě naprosto neschopné obrany, bez jakéhokoliv upozornění. Jednání obžalovaného bylo velmi brutální, muselo trvat řádově minuty a vedlo ke vzniku toho nejzávažnějšího a neodstranitelného následku a to smrti poškozené. Obžalovanému byl ukládán trest v rámci trestní sazby uvedené v § 140 odst. 3 tr. zákoníku, která je dána rozpětím od 15 do 20 let odnětí svobody nebo umožňuje uložit i trest vyjímecný. Státní zástupce navrhoval obžalovanému uložit vyjímecný trest ve výměře 21 až 22 let. Vyjímecný trest je možné uložit dle § 54 odst. 2 tr. zákoníku pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Jak se podává ze závěru soudních znaleců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, hlavním problémem obžalovaného je nadměrné zneužívání alkoholu. Soudní znalec proto navrhl obžalovanému uložit ochrannou protialkoholní léčbu v ústavní formě. Znalec z oboru psychologie s ohledem na příznivou osobnostní strukturu obžalovaného, jeho dosavadní kariéru shledal možnou resocializaci s tím, že nezbytnou podmínkou pro zabránění další osobnostní degradace a neschopnosti vést uspokojivý život je samozřejmě abstinence od alkoholu. Podmínka pro uložení vyjímecného trestu z důvodu, že možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena, tak u obžalovaného splněna není. Soud zkoumal, zda závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu je velmi vysoká. Pro tu je nutno usuzovat ze souhrnu ostatních kritérií, tj. objektivních okolností, zejména z významu konkrétního dotčeného zájmu, ze způsobu provedení činu, jeho následku, z okolnosti spáchaní činu, jakož i ze subjektivní stránky. V neprospěch obžalovaného nelze přičíst okolnost, pro kterou by měla být závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu hodnocena jako velmi vysoká, je-li zákonným znakem trestného činu (§ 140 odst. 3 tr. zákoníku), neboť k této okolnosti by soud přihlížel opětovně. V daném případě soud nezjistil žádné okolnosti, které by se vymykaly z běžného rámce zločinu vraždy kvalifikovaného dle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, které by v případě obžalovaného B. měly vést ke splnění podmínek pro uložení vyjímecného trestu. Soud dospěl k závěru, že pokud obžalovanému současně vedle trestu uloží ochranné ústavní protialkoholní léčení, které je jedním ze základních a stěžejních předpokladů pro to, aby obžalovaný trvale abstinoval a nedošlo k další degradaci jeho osobnosti, a zejména k dalšímu jeho protispolečenskému jednání, že postačí k nápravě obžalovaného i k ochraně společnosti uložení trestu odnětí svobody v rámci základní trestní sazby uvedené v § 140 odst. 3 tr. zákoníku, byť by tento byl uložen na samé horní hranici, tj. v trvání 20 let, když s ohledem na okolnosti případu, osobnost obžalovaného, absenci lítosti, neexistenci náhledu na problémy s alkoholem, nemůže být stanoven ve výměře nižší. Ze zákona byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do nejpřísnějšího typu věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest za zvláště závažný zločin.

Protože, jak již bylo zmíněno shora, pro dosažení účelu trestu a i s ohledem na to, že obžalovaný zneužívá alkohol a trestný čin spáchal pod jeho vlivem, bylo mu uloženo ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě, když dle znalce v počátečním stádiu by ambulantní forma léčení byla nedostačující.

S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, kdy nárok ve výši 1.229,- Kč řádně dokladovala. Bylo prokázáno, že škoda vznikla poškozené pojišťovně v přímé souvislosti s úmyslným trestním jednáním obžalovaného, proto obžalovanému v rozsudku byla uložena povinnost škodu v plném rozsahu zaplatit.

POUČENÍ : Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u zdejšího soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Ve Zlíně dne 12. ledna 2012

JUDr. Iveta Šperlichová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Rácová